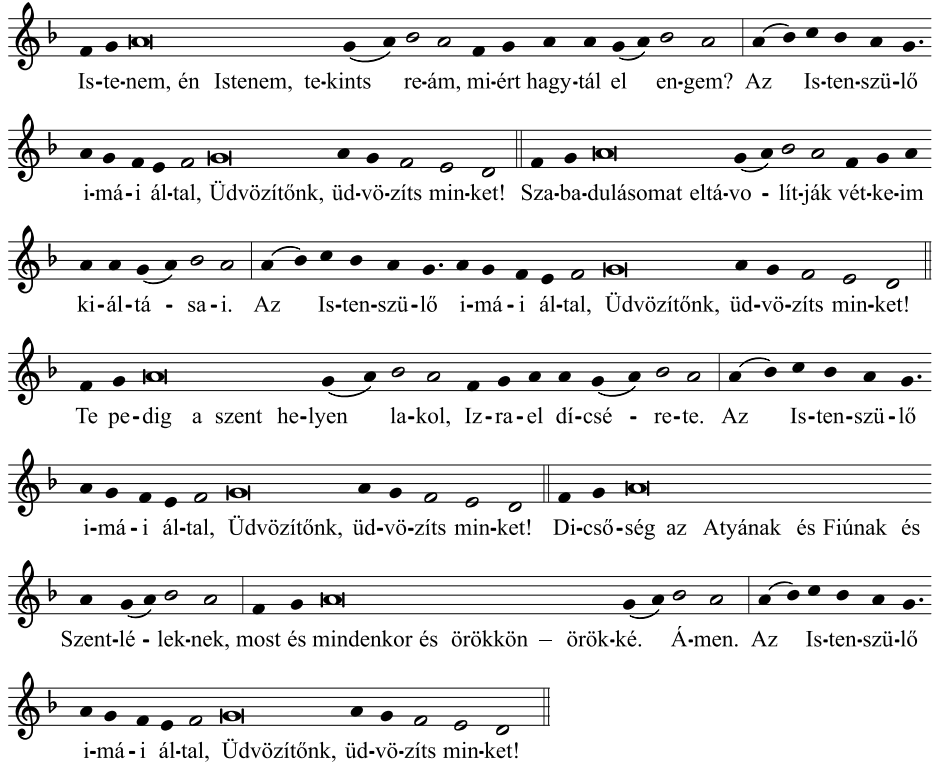

2014. 09. 14.
P. u. 14. vasárnap
Keresztfelmagasztalás

Ün. antifonák

I. antifona

Is-te-nem, én Istenem, te-kints re-ám, mi-ért hagy-tál el en-gem? Az Is-ten-szü-lő
i-má-i ál-tal, Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket! Sza-ba-dulá-somat eltá-vo - lít-ják vét-ke-im
ki-ál-tá - sa-i. Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal, Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket!
Te pe-dig a szent he-lyen la-kol, Iz-ra-el dí-csé - re-te. Az Is-ten-szü-lő
i-má-i ál-tal, Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket! Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és
Szent-lé - lek-nek, most és mindenkor és örökkön - örök-ké. Á-men. Az Is-ten-szü-lő
i-má-i ál-tal, Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket!

II. antifona

Mi-ért vetettél el minket, Isten, mind - vé-gig? Üd-vő-zíts min-ket, Is-ten Fi-a, a-kit
testileg keresztre feszítettek, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.
Em-lé-kezzél meg gyüleke-ze - ted-ről, me-lyet kez-det-től bír-tál. Üd-vő-zíts min-ket,

Is-ten Fi-a, a-kít testileg keresztre feszítettek, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja,
al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.

III. antifona

Ad-ja-nak há-lát a te nagy ne-ved - nek, mert rettenetes és szent.

Karvers: a tropár

Bemeneti vers, 1. hang

Ma-gasz-tal-já-tok a mi Urunkat, Iste-nün - ket, és bo - rul-ja-tok le lábai számolya
e-lőtt, mert ő szent!

Tropár, 1. hang

Üd-vö-zítsd, U-ram, a te né-pe - det és áldd meg a te örök-sé-ge-det, adj győ-zel-met
el-len-ségei fö-lőtt ha-zánk-nak, s kereszteddel őrizd meg a te né-pe - det!

Dicsőség, Most és, 4. hang, konták dallam

Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek, most és mindenkor és örökkön-
örök-ké. Á-men.

Konták, 4. hang

A-ki önként emelkedtél föl a keresztre, Krisz-tus Is-te-nünk, ajándékozod kegyelmedet

a terólad neve-zett új né-ped-nek, ör-ven-dez-tess meg isteni erőddel mind-nyá-jun-kat,
és segíts diadalra minden megtá-ma-dó-ink el-len, kik véd-eszkö-zül bírjuk a te
bé-ke-fegy-ve-re-det, a legyözhe-tet-len gyó-zel-met!

Háromszorszent fi. A te kereszted előtt(3x)

A te ke-resz-ted e-lőtt le - bo-ru-lunk, U - ral - ko - dó, és a te szent
fő-l-tá-ma-dá-so-dat di-cső-ít - jük.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, * most és mindenkor és örök-kön-örökké. Ámen.

És a te szent fő-l-tá-ma-dá-so-dat di-cső-ít - jük. A te
ke-resz-ted e-lőtt le - bo-ru-lunk, U - ral - ko - dó, és a te szent
fő-l-tá-ma-dá-so-dat di-cső-ít - jük.

Profimen, 7. hang

Ma-gasz-tal-já-tok a mi Urunkat, Is-te-nün - ket, és bo-rul-ja-tok le lábának
zsámolya e-lőtt, mert ő szent.

Vers: Az Úr uralkodik, haragudjanak bár a népek.

Alleluja, 1. hang

Al-le-lu - ja, al - - le-lu-ja, al-le-lu - ja.

Vers: 1. Emlékezzél meg gyülekezetedről, melyet kezdettől szereztél.

2. Íme, a mi Királyunk öröktől fogva / szabadulást szerzett a föld közepette.

Magasztalás

Ma - gasz-tald, ma - gasz-tald, én lel-kem, én lel-kem, az Úr elevenítő
Ke-reszt-jé - nek föl-ma-gasz-ta-lá - sát!

9. imrosz, 8. hang

9. Tit - kos Pa - ra - di - csom vagy te, Is-ten-szü - lő,
mely mű - ve - lés nél - kül nevelte fel Krisz - tust, ki az é-let - a-dó Ke - reszt - fát
ül-tet-te a föld - re, ki ál - tal most felmagasztal-tat - va, Őt
i-mád - juk, té-ged pe-dig di-cső - í - tünk!

Áldozási vers:

Ránk van jegyezve, Uram, orcád világossága, örömet adtál szívünkbe. Alleluja.